

LUBLIN , DNIA 05 WRZEŚNIA 2005 R.

RLU – 61-25/05/MW

Decyzja RLU - 30/05

Na podstawie art. 23 e ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2003 r. Nr 86 poz. 804) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. nr 18 poz. 172 ze zm .) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu,

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów z art. 23 a ust. 1 w/w ustawy, bezprawne działania przedsiębiorców - J. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą W. z siedzibą w P.ul. Grota Roweckiego 8A pok.105, oraz A. Sp. z o.o ul. Przybyszewskiego 99 w Ł., polegające na pobieraniu przez w/w przedsiębiorców dodatkowych opłat od pasażerów Miejskiego Zakładu Komunikacji sp. z o.o. w Z. z tytułu przejazdu komunikacją miejską na podstawie biletu ulgowego bez posiadania w momencie kontroli dokumentu uprawniającego do ulgi i stwierdza się zaniechania jej stosowania dniem 1.01.2005 r.

Uzasadnienie

Do Prezesa Urzędu Konkurencji i Konsumentów wpłynął w dniu 28 lutego 2005 r. wniosek Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Z. o wszczęcie postępowania administracyjnego przeciwko J.B. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą „W” z siedzibą w P. () oraz firmie „A” Sp.z o.o. () z siedzibą w Ł. pod zarzutem bezprawnego pobierania opłat dodatkowych z tytułu przejazdu komunikacją miejską na podstawie biletu ulgowego bez posiadania w momencie kontroli dokumentu uprawniającego do ulgi. Zdaniem Rzecznika, wysokość opłat za przejazdy, w tym opłat dodatkowych za przejazd środkami MZK w Z. reguluje Uchwała Nr VIII/115/99 Rady Miejskiej w Z. z dnia 26 kwietnia 1999 r. oraz uchwała Nr XXXIX/559/2002 Rady Miejskiej w Z. z dnia 28 stycznia 2002 r. W ocenie Rzecznika, ani w przepisach prawa lokalnego, ani w przepisach prawa krajowego nie ma uzasadnienia dla pobierania przez osoby kontrolujące

pasażerów opłaty w wysokości 5 zł za przejazd komunikacją miejską na podstawie biletu ulgowego bez posiadania w momencie kontroli dokumentu uprawniającego do ulgi.

Działania takie wypełniały, zdaniem Rzecznika, przesłanki praktyki zakazanej na mocy art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku przeprowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postępowania wyjaśniającego ustalono, że firma „W” z siedzibą w P. oraz firma „A Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. zawarły z Miejskim Zakładem Komunikacji Sp. z o.o. w Z. umowy o powierzeniu w/w firmom kontroli biletów w środkach komunikacji będących w zasobach MZK w Z. Umowy zawierały zapis, że kontrolujący pobierać będą opłaty dodatkowe przewidziane w stosownych przepisach prawa lokalnego. Nadto umowy określały minimalną ilość kontroli miesięcznie, jaką wykonać ma każda z firm kontrolujących.

Na zapytanie organu antymonopolowego zarówno firma „W” z siedzibą w P. oraz firma „A” Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. odpowiedziały, że pomiędzy w/w firmami nie było żadnego ustnego, czy też pisemnego podziału obowiązków w ramach wykonywania umowy oraz, że nie są w stanie określić procentowo, jaką ilość pasażerów kontrolowała każda z tych firm miesięcznie.

Nadto firma W. wyjaśniła, że w chwili obecnej nie prowadzi kontroli w środkach komunikacji miejskiej w Z..

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zakończył postępowanie wyjaśniające Postanowieniem z 14 kwietnia 2005r. i poinformował Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Z. o braku podstaw do wszczęcia postępowania antymonopolowego przeciwko firmie „W” z siedzibą w Pabianicach oraz firmie „A” Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi pod zarzutem naruszenia art. 8 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie (...) w związku z niemożnością ustalenia pozycji jaką każdy z w/w przedsiębiorców zajmował na rynku sprawowania kontroli biletów miejskich w środkach MZK w Z.

W związku z powyższym Miejski Rzecznik Konsumentów w Z. pismem z dnia 20 kwietnia 2005r. dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych W.i A.w ten sposób, że zarzucił w/w przedsiębiorcom stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, poprzez bezprawne działanie w/w przedsiębiorców , co stanowi naruszenie art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie (...).

Na podstawie upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 9 maja 2005 r. Delegatura w Lublinie UOKiK w dniu 10 maja 2005 r. wszczęła postępowanie administracyjne przeciwko J. B. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą W. z siedzibą w P. ul. Grota Roweckiego 8A pok.105 , oraz firmie A. p. z o.o ul. Przybyszewskiego 99 93-126 w Ł. pod zarzutem naruszenia art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie(...).

W Postanowieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego zarzucono w/w przedsiębiorcom bezprawne pobieranie od pasażerów w środkach komunikacji miejskiej w Z. w ramach kontroli biletów

dokonywanych przez w/w firmy należności nie przewidzianych stosownymi przepisami prawa lokalnego, a mianowicie opłaty dodatkowej z tytułu braku legitymacji uprawniającej do korzystania z biletu ulgowego w momencie kontroli.

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania firma A.P.i M. „A” Sp. z o.o. przyznała, że na podstawie umowy zawartej z Miejskim Zakładem Komunikacji w Z. świadczy w imieniu przewoźnika usługę kontroli biletów w środkach komunikacji MZK w Z. oraz, że wykonując w/w umowę pobierała należności od osób ujawnionych w pojazdach MZK na jeździe bez ważnego biletu w wysokości 5 zł. Działania firmy A. polegały na wykonywaniu w tym względzie uchwał Rady Miasta Z., które regulują między innymi wysokość opłat pobieranych w trakcie kontroli. A. nie pobierała opłaty z własnej inicjatywy lecz musiała respektować wszystkie postanowienia zawartej z MZK umowy. Sposób wykonania obowiązków wynikających z umowy jest w niej szczegółowo opisany, znajduje się w niej zobowiązanie wykonawcy do stosowania się przede wszystkim do przepisów prawa miejscowego, zgodnie z zasadami określonymi w uchwale Nr VIII/115/99 zawierającej Regulamin Przewozu Osób i Bagażu Ręcznego Pojazdami Komunikacji MZK sp. z o.o. Z., który w § 7 ust. 9 uprawniał kontrolerów firmy do naliczania w przypadkach tam opisanych opłat dodatkowych w wysokości 5 zł.

W Uchwale Nr XXVI/287/04 z dnia 25.10. 2004 r. w § 6 ustalono tę opłatę w wysokości 10 zł.

Zatem, w opinii A. zrzut naruszenia art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie(...)) poprzez stosowanie bezprawnych opłat jest nieuzasadniony, gdyż nie spełnia przesłanek co do jego bezprawności oraz naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Natomiast firma W. pomimo dwukrotnego wezwania (pisma z dnia 10 maja 2005 r. oraz 22 czerwca 2005r.) nie ustosunkowała się do przedstawionych zarzutów, a jedynie w trakcie postępowania wyjaśniającego wyjaśniła, że pobieranie opłat dodatkowych nie było samowolne ale wynikało ze stosowania obowiązujących przepisów prawa oraz polecenia zlecniodawcy czyli MZK- Z..

Prezes Urzędu ustalił i zważył co następuje:

Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacji sp. z o.o. w Z.zleciło na podstawie umowy z dnia 26.08.2004 r. prowadzenie kontroli biletów w pojazdach MZK w ilości minimum 3 000 kontroli miesięcznie firmie A Sp. z o.o. w Łodzi oraz J. B. prowadzącemu firmę W. w P.. Usługi kontroli A. Sp. z o.o. świadczy do dnia dzisiejszego zaś firma W. rozwiązała umowę z MZK w Z. na początku 2005 r.

Umowy zlecały w/w przedsiębiorcom prowadzenie kontroli biletów w pojazdach MZK w Z., pobieranie właściwych należności i opłat dodatkowych za przejazd bez ważnego biletu lub bez dokumentu

uprawniającego do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego. Nadto zlecały przedsiębiorcom całkowitą windykację właściwych należności i opłat dodatkowych oraz przeprowadzanie postępowania odwoławczego od nałożenia opłat dodatkowych. Kontrole miały być przeprowadzane zgodnie z ustawą Prawo Przewozowe, przepisami porządkowymi przy przewozie osób i bagażu ręcznego autobusami komunikacji miejskiej, uchwałą Rady Miejskiej Z. w sprawie opłat za przejazdy środkami komunikacji, wewnętrznymi wytycznymi dotyczącymi kontroli biletów, regulaminem pracy kontrolera oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (§ 2 umowy). § 8 umowy stanowił, że Zleceniobiorca upoważniony jest do pobierania właściwej należności i opłat dodatkowych za przejazd bez ważnego biletu albo bez dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego zgodnie z aktualnymi Uchwałami Rady Miasta Z., a nadto do windykacji właściwej należności i opłat dodatkowych, o których mowa wyżej . W § 11 umowy strony ustaliły, że wpływy z opłat dodatkowych i egzekwowanych w trybie windykacji i egzekucji komorniczej od pasażerów za jazdę bez ważnego biletu i przewóz bagażu w autobusach Zleceniodawcy stanowią w 95 % netto własność MZK, zaś w 5 % wpływy z opłat dodatkowych i czynności egzekucyjnych i komorniczych stanowią wynagrodzenie Zleceniodawcy.

Wysokość opłat za przejazdy, w tym opłat dodatkowych za przejazd środkami MZK w Z. regulowała od początku działalności A. i W. na rynku sprawowania kontroli biletów w Z. Uchwała Nr XXXIX/559/2002 Rady Miejskiej w Z. z dnia 28 stycznia 2002 w sprawie ustalania cen za przewóz środkami Miejskiego Zakładu Komunikacji Sp. z o.o. w Z. w strefie miejskiej, Uchwała Nr XLIV/622/2002 z dnia 24 czerwca 2002 r. w sprawie ustalania cen za przewóz środkami Miejskiego Zakładu Komunikacji Sp. z o.o. w Z. oraz Uchwała Nr IX/92/2003 z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalania cen za przewóz środkami Miejskiego Zakładu Komunikacji sp. z o.o. w Z. w drugiej trzeciej i czwartej strefie komunikacji miejskiej. Uchwały te uchylone zostały Uchwałą Nr XXVI/287/04 Rady Miejskiej w Z. z dnia 25 października 2004 r. Uchwałą ta weszła w życie w od dnia 1 stycznia 2005r. Nadto aktualnie Uchwała Nr VIII/115/99 Rady Miejskiej w Z. z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie Regulaminu przewozu osób i bagażu ręcznego pojazdami Miejskiego Zakładu Komunikacji sp. z o.o. w Z. Uchwała ta w § 7 pkt. 4 Regulaminu stanowiła, że w przypadku stwierdzenia braku odpowiedniego biletu lub dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego albo ulgowego, pasażer powinien zapłacić kontrolerowi należność za przejazd oraz opłatę dodatkową na co kontroler wystawia odpowiedni dokument bez wpisywania na nim danych personalnych osoby i adresu osoby kontrolowanej. § 7 ust. 9 regulaminu stanowi, że w przypadku posiadania

ważnego biletu okresowego, którego podczas kontroli pasażer nie może okazać, po przedstawieniu go osobie rozpatrującej w zakładzie skargi i wnioski oraz po wyjaśnieniu takiej okoliczności wnosi się opłatę dodatkową w wysokości 5 zł .

Uchwała Nr XXXIX/559/2002 Rady Miejskiej w Z.z dnia 28 stycznia 2002 w sprawie ustalania cen za przewóz środkami Miejskiego Zakładu Komunikacji Sp. z o.o. w Z. w strefie miejskiej, przewidywała opłaty dodatkowe za przejazd bez ważnego biletu w wysokości 75 zł, a w przypadku wpłat dokonywanych u kontrolera lub w kasie MZK w ciągu 7 dni w wysokości 52 zł –§ 3 regulaminu, opłatę dodatkową za przewóz psa lub bagażu bez ważnego biletu w wysokości 30 zł , a w przypadku wpłat dokonywanych u kontrolera w lub w ciągu 7 dni w kasie MZK w wysokości 21 zł - § 4 regulaminu, opłaty dodatkowej wysokości 225 zł za spowodowanie przez podróżnego zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu bez uzasadnionej przyczyny – § 5 regulaminu.

Uchwała Nr XLIV/622/2002 z dnia 24 czerwca 2002 r. w sprawie ustalania cen za przewóz środkami Miejskiego Zakładu Komunikacji Sp. z o.o. w Z. nie zawierała żadnych zapisów dotyczących opłat dodatkowych .

Uchwała Nr IX/92/2003 z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalania cen za przewóz środkami Miejskiego Zakładu Komunikacji sp. z o.o. w Z. w drugiej trzeciej i czwartej strefie komunikacji miejskiej powtarzała zapisy Uchwały Nr XXXIX/559/2002 Rady Miejskiej w Z. z dnia 28 stycznia 2002 w sprawie opłat dodatkowych .

Z powyższego wynika, że przedmiotowe uchwały nie zawierały zapisów ustalających wysokość opłat dodatkowych za przejazd na podstawie biletu ulgowego lub przejazd bez biletu, bez legitymacji poświadczającej prawo pasażera do przejazdu ulgowego lub bezpłatnego.

Dopiero Uchwała Nr XXVI/287/04 Rady Miejskiej w Z. z dnia 25 października 2004 r. a § 6 wprowadziła opłatę dodatkową w wysokości 10 zł z tytułu braku podczas kontroli dokumentów uprawniających do przejazdów ulgowych.

Bezsporne wobec przyznania obydwu firm jest, że zarówno A. jak i W. pobierali opłaty dodatkowe do dnia 1 stycznia 2005 r. z tytułu nie posiadania przez pasażerów w momencie kontroli dokumentu potwierdzającego prawo do ulgi lub przejazdu bezpłatnego. Firma A. wyjaśniła, że w okresie od września do grudnia 2004 r. pobrała w 118 przypadkach opłatę dodatkową z tytułu braku dokumentu uprawniającego do ulgi na łączną kwotę 590 zł . Wyjaśniła przy tym, że pobierała opłatę dodatkową w wysokości 5 zł w przypadku okazania dokumentu w ciągu 7 dni od dnia wystawienia wezwania zaś w wysokości 75 zł po tym terminie.- karta. 11-12.

Firma W. pobrała w dniu 3.12.2004 r. opłatę dodatkową w wysokości 75 zł od pasażerki z tytułu nieważnej- zdaniem kontrolera z powodu odklejonego zdjęcia legitymacji szkolnej – karta 6. W dniu 12.12.2004 r. z tego samego tytułu pobrała opłatę w wysokości 37,50 zł -karta 4-5, zaś w dniu 03.12. 2004 r. pobrała opłatę w wysokości 75 zł od pasażerki również z tytułu nieważnej- zdaniem kontrolera legitymacji szkolnej. Fakt pobierania przez W. spornych opłat w kwocie 75 zł każdorazowo potwierdzają również kserokopie dokumentów „windykacja należności” – karta 15-16.

Przedsiębiorcom zarzucono, że pobieranie od pasażerów opłat dodatkowych za przejazd bez legitymacji upoważniającej do przejazdu ulgowego lub bezpłatnego stanowi czyn bezprawny, co jest praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów z art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie (...) Przepis ten stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów .

Brzmienie w/w przepisu ogranicza zakres ochrony jakiej udziela ten przepis wyłącznie do konsumentów. Konsumentem zaś jest, zgodnie z brzemieniem art. 4 pkt.11) ustawy o ochronie (...) osoba, która zawiera umowę z przedsiębiorcą w celu bezpośrednio niezwiązanym z działalnością gospodarczą.

Zdaniem Prezesa Urzędu, stan faktyczny przedmiotowej sprawy świadczy o naruszeniu przez A. oraz W. zbiorowych interesów konsumentów, poprzez stosowanie działań sprzecznych z prawem.

Spełniona została w okolicznościach sprawy podstawowa przesłanka przepisu powołanego w sentencji decyzji, a więc naruszenie zbiorowych interesów konsumentów. Wprawdzie w przedmiotowej sprawie do wniosku załączono zaledwie kilka skarg od konsumentów, ale nie to decyduje i przesadza o wymiarze zagrożenia jaki zakwestionowanym przez Prezesa Urzędu działaniem przedsiębiorcy spowodowali lub potencjalnie mogli spowodować. Miarą przesądzającą ocenę Prezesa Urzędu, że działania A. i W. nie naruszają jedynie indywidualnych interesów konsumentów lecz interesy zbiorowe jest skala działalności przedsiębiorcy, który działał we wszystkich środkach komunikacji MZK w Z. i stosował praktykę od września 2004r.do 1 stycznia 2005 r. Zatem ilość osób, od których przedsiębiorcy pobrali opłaty dodatkowe z tytułu braku legitymacji jest dużo większa, w przypadku A. wynosi w tym okresie 118. Generalnie, na bezprawne działania przedsiębiorców narażeni byli wszyscy pasażerowie, którzy korzystając ze środków komunikacji MZK w Z. nie tylko nie posiadali w czasie kontroli legitymacji uprawniającej do ulgi lub do przejazdu bezpłatnego lecz również i ci których legitymacje w ocenie kontrolerów były z różnych przyczyn nieważne. Okoliczność, że wysokość wynagrodzenia przedsiębiorców z

tytułu dokonywania kontroli była bezpośrednio uzależniona od wpływów z tytułu opłat dodatkowych poddaje w wątpliwość obiektywny charakter oceny kontrolera co do ważności legitymacji, a więc powiększa liczbę osób niesłusznie obciążonych opłatami dodatkowymi.

Analiza przepisów prawa lokalnego, na które powołują się przedsiębiorcy, a które na podstawie art. 8 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o cenach (Dz.U Nr 197 poz. 1050) właściwe jest w sprawach ustalania cen i stawek opłat w komunikacji miejskiej, bezspornie wskazuje, że do dnia 1 stycznia 2005 r. w uchwałach Rady Miasta Z. nie obowiązywały przepisy ustalające wysokość opłat dodatkowych za brak w czasie kontroli legitymacji uprawniającej do przejazdu ulgowego lub bezpłatnego. Bezpodstawne jest stanowisko A. i W., że działania przedsiębiorców w zakresie pobierania opłat dodatkowych miały oparcie w przepisach prawa lokalnego. Powoływanie się przez A. na § 7 ust. 9 Uchwały Nr VIII/115/99 z dnia 26 kwietnia 1999r. jako podstawy prawnej opłaty dodatkowej za brak legitymacji jest bezskuteczny, ponieważ przytoczony przepis dotyczy opłaty dodatkowej w wysokości 5 zł za brak w czasie kontroli biletu okresowego.

Równie bezpodstawne jest stanowisko przedsiębiorców, że podstawą prawną pobierania kwestionowanych opłat jest zapis § 7 pkt. 4 który wprawdzie przewiduje obowiązek zapłaty obok należności za przejazd również opłaty dodatkowej w przypadku stwierdzenia braku odpowiedniego biletu albo dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego albo ulgowego, ale nie precyzuje ile w takim przypadku opłata dodatkowa wynosi. Norma prawna nakładająca na jego adresata obowiązek musi ten obowiązek konkretyzować w stopniu umożliwiającym jej wykonanie. Brak powyższego elementu wyklucza możliwość zastosowania sankcji wobec adresata z tytułu niezastosowania się do dyspozycji przepisu. Zatem wobec braku przepisu szczególnego ustanawiającego wysokość takiej opłaty stosowny przepis regulaminu nie może być stosowany. Prezes Urzędu podziela stanowisko Miejskiego Rzecznika Konsumentów, że stosowanie przepisu § 7 pkt 9 Regulaminu jako podstawy do pobierania opłaty dodatkowej w innych przypadkach jak wymienione w dyspozycji przepisu jest niedopuszczalną analogią i nadinterpretacją.

Nie jest właściwe stanowisko przedsiębiorców, że przejazd na podstawie biletu ulgowego lub przejazd bezpłatny ale bez okazania w czasie kontroli legitymacji potwierdzającej stosowne uprawnienie powinien być traktowany (jak i faktycznie był traktowany) przez kontrolerów jako przejazd bez ważnego biletu. Regulamin przewozu osób i bagażu ręcznego pojazdami MZK w Z. zawarty w Uchwale nr VIII/115/99 określił pojęcie „ważnego biletu”. § 7 pkt. 3 cyt. uchwały stanowi, że „bilet zniszczony lub nieczytelny jest nieważny. Bilet jednorazowy nie skasowany nie upoważnia do przejazdu autobusem i przejazd taki traktowany jest jako jazda bez ważnego biletu” . W świetle powyższej regulacji nie można stwierdzić, że skasowany bilet ulgowy bez dokumentu uprawniającego do ulgi jest biletem nieważnym. Osoba korzystająca z usług przewoźnika miejskiego nie posiadając przy sobie dokumentu uprawniającego do ulgi posiada w świetle obowiązujących

przepisów bilet ważny, aczkolwiek nie potrafi w momencie kontroli udowodnić jego ważności przy pomocy legitymacji.

Słusznie podnosi Miejski Rzecznik Konsumentów w Z., że legitymacje szkolne, studenckie i wszelkiego rodzaju dokumenty potwierdzające uprawnienia kombatanckie, (rentowe lub emerytalne, dowody osobiste lub inne) są znakami legitymacyjnymi, które służą uprawnionemu do uzyskania świadczenia jako uproszczony dowód uprawnienia. Uprawniony może jednak wykazać swoje uprawnienie także i jakimkolwiek innym przekonującym dowodem (czy to w momencie kontroli, czy też w innym określonym czasie okazując ważny znak legitymacyjny), gdyż sam znak jest tylko surogatem dowodu uprawnienia.

Przepisy kształtujące prawa i obowiązki podmiotu muszą wynikać ze źródeł prawa o charakterze powszechnie obowiązującym. Charakter taki mają zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej między innymi przepisy prawa lokalnego, w tym uchwały Rady Miejskiej. Nałożenie i egzekwowanie od podmiotu praw lub obowiązków nie wynikających z obowiązującego systemu prawa stanowi czyn bezprawny, o którym mowa w art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie (...).

Jak wykazano wyżej działania A. sp. z o.o. oraz firmy W. polegające na pobieraniu do dnia 1 .01.2005 r. od pasażerów MZK w Z. opłat dodatkowych za brak w czasie kontroli legitymacji potwierdzającej uprawnienie pasażera do przejazdu ulgowego lub bezpłatnego stanowią czyn bezprawny w rozumieniu art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie (...).

Mając powyższe na względzie orzeka się jak w sentencji .

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 1 ustawy w związku z art. 479²⁸ § 2 kpc , przysługuje stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia .

Otrzymuje :

1/